

Разред: I	Предмет: СВЕТ ОКО НАС	Датум:
Назив теме:	Билке и животиње моје околине	
Назив јединице:	Дивље животиње	
Тип часа:	Обрада	

Циљ часа:

- препознавање и именовање дивљих животиња и њихових станишта;
- формирање и разумевање појма дивље животиње;
- развијање одговорног односа према живом свету.

Временско трајање: 1 час

Потребан материјал

Учитељ треба раније да припреми илустрацију на којој ће се видети три станишта дивљих животиња (у формату хамер папира) шума, ливад и бара. Искористити преостале апликације из претходне наставне јединице: лисица, вук, детлић, медвед, јеж, лептир и сл. Учитељ може припремити још неколико дивљих животиња (дивља свиња, риба, јелен...). Селотејп.

АКТИВНОСТИ НА ЧАСУ:

На почетку часа ученицима се представља слика на којој се виде шума, ливада и бара. Разговор са ученицима о томе шта је приказано на слици, да ли су некада били на неком од поменутих станишта, као и то шта су тамо учили. Учитељ поставља питање: Шта недостаје на овој слици? (Животиње). Учитељ нуди ученицима апликације животиња, а ученици животиње смештају на одговарајућа места, тј. станишта. Након формирања слике, учитељ пита ученике како се једним именом зову животиње које можемо видети у шуми, на ливади или у бари. (Дивље животиње). Најава наставне јединице и запис на табли.

Објаснити појам дивљих животиња: то су животиње које се саме старају о себи, саме прибављају храну и обезбеђују себи место за живот. Подсетити ученике на домаће животиње и упоредити дивље животиње са домаћим.

Разговор са ученицима да ли знају за још неке дивље животиње, имају ли их и описују.

Где живе дивље животиње? Изабрати неколико карактеристичних дивљих животиња и разговарати са ученицима о томе где они живе, како уређују свој дома да би био удобан и топао. На пример: **Медвед** – веома пажљиво тражи јазбину, обично неку пећину или сам копа рупу и облаже је лишћем, а улаз на крају затвара грањем. **Врабац** – прави полуоптасто гнездо које облаже сеном и смешта га на сваком слободном месту (у удубљењима зидова, испод црепова, на разним избочинама). **Веверица** – гради гнездо са два отвора које зими затвара. Главни улаз обично је окренут према истоку и на доле, а други је мањи и налази се на супротној страни. Њега користе онда када је у опасности и када хоће да побегне напоље. Гнездо јој је врло чисто.

Разговарати са ученицима о спољашњем изгледу дивљих животиња и чиме им је прекривено тело. Навести неколико примера: животиње чије је тело прекривено крзном које пружа топлоту зими (на пример: медвед, зец), бодљама (јеж), длаком (на пример: дивља свиња, веверица) или перјем (на пример: детлић, врабац).

Објаснити појам селица и станарица. Запис на табли. Навести разлоге због којих неке животиње напуштају наше крајеве (хладноћа, недостатак хране). Такве животиње називамо селицама. То су на пример ласта и рода. Станарице остају у нашим крајевима јер су боље

прилагођене хладноћи, али им је често потребна и помоћ људи да би преживели зиму (због тога је потребно нахранити врапце, голубове, а ловци носе храну за неке дивље животиње у шуму у посебно направљене хранилице). Усмено понављање основних појмова: дивље животиње, њихово именовање, селице и станарице.

Игра *Погоди ко сам*: ученик описује животињу (изглед, где живи, чиме се храни), а остали ученици треба да погоде о којој животињи се ради. Ученици по избору цртају једну дивљу животињу и пишу оно што знају о њој. Где живи, чиме се храни... За домаћи задатак, свој извештај треба да употпуне неком занимљивошћу коју ће сами пронаћи у некој енциклопедији, часопису и сл.